

Hranice lidství. Roboti se nebezpečně přibližují lidem, nejružnější skupiny lidí naopak máte tendenci nepovažovat za (plnohodnotné) lidi

Abstrakt

Debata v rámci právního pole, týkající se umělé inteligence, se v posledních letech výrazně proměnila. Původní témata, jako zda by měla mít umělá inteligence právní osobnost, odpovědnost autonomních vozidel, případně v jakých právních profesích je možné očekávat nahrazení člověka umělou inteligencí, přestala být dominantní ve chvíli, kdy Evropská komise představila návrh aktu o umělé inteligenci. Jedná se o právní rámec, který by měl komplexně regulovat umělou inteligenci, který přišel po letech veřejných konzultací a projednávání. Práce postupuje od představení myšlenkového kontextu debaty o regulaci umělé inteligence k teoretické debatě o vymezení pojmu umělé inteligence, až k aktu o umělé inteligenci. Po stručném shrnutí vzniku, kontextu a hlavních charakteristik budoucí regulace se práce věnuje modelu klasifikace rizik, na kterém má být budoucí regulace umělé inteligence postavena. V práci jsou popsány všechny kategorie rizik, které jsou v aktu o umělé inteligenci zachyceny. Práce přitom postupuje od nejvyššího patra pyramidy rizik, které zahrnuje systémy umělé inteligence, které představují nepřijatelné riziko, až po úroveň systémů umělé inteligence, které představují pouze minimální riziko a z pohledu aktu o umělé inteligenci zůstávají neregulované. Hlavní důraz je přitom kladen na popis kategorie vysoce rizikových systémů umělé inteligence a na popis a vysvětlení systému řízení rizik (čl. 9), který musí poskytovatelé vysoce rizikových systémů zavést. Text se detailně věnuje popisu jednotlivých kroků procesu řízení rizik. Druhý proces, kterému se práce věnuje, a který se vztahuje ke kategorii vysoce rizikových systémů, je proces posuzování shody. Oba tyto procesy pak text ve svém závěru propojuje s obecnou diskuzí o úloze harmonizovaných norem v rámci Evropské unie.

Klíčová slova: umělá inteligence, akt o umělé inteligenci, regulace